

Склеп

Віктор Шевчукевич

Стою на пагорбі,
Твої очі на мені.
Сумно,
Що сонця не відчуєш ти
Такого теплого, з дорогами доленистими.

Ти не винен, батьку мій,
Ялиця в землі сповістить про села далекі.
Щойно,
Ми разом в обійми води
З долонями відкритими, долоні шуршаві.

Очерет пекельний
Подивиться скрізь плечі.
Все пройшло,
Та недалеко від берези дороги
Залишу тебе і полечу я
В озера ясні та палкі, щоб забути дотик твій.